

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2002-2003

5 november 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, HUISVESTING EN STEDELIJK BELEID

Vraag om uitleg van de heer Bart De Smet tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de resultaten van het decreet houdende de ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het sectoraal akkoord 2002 voor het personeel van de lokale overheden

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid

Dinsdag 5 november 2002

VOORZITTER : De heer Jan Penris

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.30 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Bart De Smet tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de resultaten van het decreet houdende de ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Smet tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over de resultaten van het decreet houdende de ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten.

De heer De Smet heeft het woord.

De heer Bart De Smet : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, eerder dit jaar keurde het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet houdende de ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten goed. Dat decreet moest steden de mogelijkheid bieden om in samenwerking met privé-investeerders innoverende projecten te realiseren die moeten leiden tot een zichtbare verbetering van de kwaliteit van de fysieke leefomgeving in de steden. Inmiddels zouden de meeste steden die in aanmerking komen een project hebben ingediend dat voor beoordeling zal worden voorgelegd aan een multidisciplinaire jury.

Mijnheer de minister, kunt u medelen welke steden reeds een stadsvernieuwingsproject hebben ingediend ? Hebben alle steden die hiervoor in aanmerking komen dat gedaan ? Zo niet, hebt u dan een idee van de redenen daarvoor ? Zal dat nog worden onderzocht ?

Werden de steden begeleid bij het uitwerken van hun project ? Is er voorzien in enige begeleiding bij de verdere uitwerking, of zijn de steden op zichzelf aangewezen ?

Zal dit programma na uitputting van de momenteel beschikbare middelen worden verlengd ? Uit een verslag van minister Gabriels over een opvolger voor het Mercuriusproject kon ik opmaken dat dit stadsvernieuwingsproject eenmalig zou zijn. Nochtans werd de commissie steeds voorgehouden dat het vatbaar was voor verlenging.

De voorzitter : De heer Logist heeft het woord.

De heer Marcel Logist : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, artikel 5 van het decreet stipuleert dat projecten die door een stad worden ingediend, tot stand moeten komen in samspraak met de buurtbewoners en de maatschappelijke groepen uit het betrokken stadsdeel. Samspraak met de buurt is essentieel om de veelbesproken vertrouwensbreuk tussen de politieke wereld en de bevolking weg te werken. Mijnheer de minister, op welke manier gaat de administratie na of die bepaling wel degelijk wordt nageleefd ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, collega's, krachtens het uitvoeringsbesluit van 5 juni 2002 kregen de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de steden twee maanden de tijd om hun projecten in te dienen. De ultieme inschrijvingsdatum was 5 september jongstleden. 31 steden hebben in totaal 43 projecten ingediend. Ik zal u daar een overzicht van bezorgen.

Het totale investeringsvolume van deze projecten bedraagt 1,273 miljard euro, terwijl circa 141 miljoen euro tegemoetkoming wordt gevraagd via het

Van Grembergen

decreet op de stadsvernieuwingsprojecten. Zoals u weet kan de Vlaamse regering een inbreng doen van 25 miljoen euro.

Vier steden hebben geen project ingediend, met name Dendermonde, Diest, Geel en Mol. Ik heb geen idee van de redenen daarvoor.

Voor de indiening van de projecten werden twee initiatieven genomen. Op 15 mei 2002 vond in het Vlaams Parlement de studiedag Stadsvernieuwing en stedelijke vernieuwing plaats. De organisatie gebeurde in samenwerking met de diensten van de Vlaamse bouwmeester en Viboso. De workshop werd voornamelijk opgebouwd rond twee voordrachten van de gerenommeerde Franse specialist in urbanisatie Charbonneau, die vooral methodische en praktische informatie verschaftte over het opzetten van stadsprojecten.

Tijdens dezelfde studiedag gaf ook Vlaams bouwmeester Van Reeth een uiteenzetting over het nieuwe aanbod van zijn diensten. Lokale besturen kunnen ondersteuning krijgen bij het aanpakken van stadskankers. Op 16 mei werd een infosessie over het decreet en het uitvoeringsbesluit zelf georganiseerd. De steden werden wegwijs gemaakt en het inschrijvingsformulier en de procedure werden uitvoerig toegelicht.

Op dit ogenblik onderzoekt de jury de ingediende projecten. Het juryverslag zal naast een beoordeling van de projecten en een voorstel van shortlist ook een aantal aanbevelingen bevatten met betrekking tot de ingediende projecten. Daar kunnen de steden rekening mee houden bij de verdere uitwerking van hun projecten. In verdere ondersteuning wordt voorzien door de Vlaamse bouwmeester en de cel Stedenbeleid, en door het PPS-kenniscentrum voor het opmaken van sluitende contracten met de privé-sector.

Op de vraag of dit programma na uitputting van de huidige beschikbare middelen zal worden verlengd, kan ik vandaag geen antwoord geven. Ik streef ernaar dit instrument nog een tijd te kunnen inzetten. Dat strookt naar mijn aanvoelen ook met de zienswijze van de Vlaamse regering. Ook het Mercuriusproject wordt door mijn collega's gedragen. De discussie daarover moet nog worden afgerond. Ik maak me wel sterk dat er, op basis van de ingediende dossiers en van de werking, voldoende argumenten zullen zijn om de noodzaak aan bijkomende initiatieven en middelen aan te tonen. Ik wil daar vandaag echter niet op vooruitlopen. Zoals u

weet, maakt de algemene situatie van de begroting de discussie over de middelen niet gemakkelijk.

Mijnheer Logist, het overleg met de buurt is inderdaad noodzakelijk en is in het decreet vastgelegd. De jury zal in het dossier kunnen vaststellen of zo'n overleg heeft plaatsgehad, of het efficiënt was, en of het aan bepaalde voorwaarden voldeed. Het kan niet zomaar een oppervlakkig overleg zijn, want dan hadden we dat artikel niet moeten opnemen. Het is een van de essentiële elementen van de beoordeling door de jury.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Verfaillie tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het sectoraal akkoord 2002 voor het personeel van de lokale overheden

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Verfaillie tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken, over het sectoraal akkoord 2002 voor het personeel van de lokale overheden.

De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, heel wat gemeentebesturen onderhandelen op dit ogenblik met de vakbondsorganisaties over de CAO die op Vlaams niveau is afgesloten voor 2002. Ook in Veurne zijn we daarmee bezig, net zoals in andere gemeenten in West-Vlaanderen.

Het sectoraal akkoord 2002 is van toepassing op de personeelsleden van de lokale overheden, met name de provincies, de gemeenten, de OCMW's en de ziekenhuizen die worden beheerd door een OCMW, de interlokale samenwerkingsverbanden, de autonome gemeente- en provinciebedrijven, de autonome verzorgingsinstellingen en de verenigingen van OCMW's.

Net zoals andere besturen zitten we vandaag met een probleem. De CAO laat mensen die in dienst zijn of in dienst komen bij een openbaar bestuur, toe dienstjaren in de privé-sector met terugwerkende kracht tot 1994 in te brengen. Voor 1994 was er een heel andere regeling. Dat heeft heel wat im-

Verfaillie

plicaties voor de zo al niet gunstig evoluerende gemeentefinanciën.

Volgens artikel 5, paragraaf 2 kan een openbaar bestuur ervoor opteren ervaring in de privé-sector mee in rekening te brengen voor aanwervingen vanaf 1 januari 2003. Dat is bedoeld om de nodige kwaliteit en ervaring in het bestuur te brengen. Concreet staat er : 'De besturen die ervaring in de privé-sector geldelijk valoriseren, bepalen verder zelf of de geldelijke valorisatie slechts van toepassing is op nieuwe aanwervingen, dan wel ook op de personeelsleden die al in dienst zijn.'

De provinciale diensten en de diensten van Binnenlandse Aangelegenheden deelden echter mee aan diverse West-Vlaamse gemeentebesturen die ervoor opteerden de ervaring in de privé-sector alleen geldelijk te valoriseren bij nieuwe aanwervingen, en dus niet voor personeelsleden die al in dienst zijn, dat dit een schending is van het gelijkheidsbeginsel en een discriminatie. Volgens deze diensten moeten alle personeelsleden op voet van gelijkheid worden behandeld. Er werd zelfs meegeedeeld dat, indien de gemeenteraden tot zo'n regeling zouden besluiten, die regeling door het administratief toezicht zou worden geschorst. Indien we niet op die schorsing zouden reageren, dan zou er een vernietiging volgen.

Die houding van de administratie en van de toezichthouders is ons inziens in tegenspraak met de zaken die zijn bedongen in de CAO. Daardoor moet er opnieuw worden onderhandeld tussen de gemeenten en provincies en de vakbonden.

Mijnheer de minister, wat is uw standpunt over deze denkwijze ? Ze is volgens mij in strijd met het sectoraal akkoord 2002. Ziet u een mogelijkheid om dit probleem op te lossen ? Kunt u daartoe de nodige maatregelen nemen en de bevoegde diensten wijzen op de correcte toepassing van het artikel ?

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, collega's, het feit dat dienstjaren in de privé-sector kunnen worden gevaloriseerd, komt tegemoet aan een verlangen dat reeds lang in vele gemeenten leefde. Het laat toe bekwaam personeel te overtuigen de stap te zetten van de privé-sector naar de gemeentelijke overheid. Het was dan ook een algemeen gedragen beleidskeuze.

Mijnheer Verfaillie, omtrent de valorisatie van privé-diensten bepaalt het sectoraal akkoord 2002 voor het personeel van de lokale sector inderdaad dat de lokale overheden de keuzemogelijkheden hebben die u in uw vraag citeert. Aan deze keuzevrijheid van de lokale overheden, vastgesteld in de tekst van het sectoraal akkoord zelf, kan geen afbreuk worden gedaan. Bij de keuze zal de financiële haalbaarheid ervan voor het bestuur doorslaggevend zijn. Het sectoraal akkoord stipt dit zelf aan. Hier speelt dus ten volle de gemeentelijke autonomie.

Het sectoraal akkoord 2002 bepaalt ook dat de lokale overheden zelf uitmaken of de geldelijke valorisatie van privé-diensten enkel zal gebeuren voor nieuwe aanwervingen, dan wel ook voor het reeds in dienst zijnde personeel. Ook dat valt onder de vrije keuze van de gemeente. Bij deze keuze moet de gemeente haar financiële situatie in overweging nemen, maar ook het aspect van samenhang en de invloed daarop van het beleid ten aanzien van beloning. Er ontstaat al gauw jaloersheid of wrevel. Dat is er niet op verminderd door de recente heel hoge herwaardering van het politiepersoneel, waar het gewone gemeentelijk personeel geen deel aan heeft gehad. Dat speelt allemaal mee in het gevoelige aspect van deze thematiek.

Ook deze keuzemogelijkheid werd ingegeven door een bekommernis voor de financiële implicaties voor de besturen. De gesprekspartners, in casu de Vlaamse regering en de vertegenwoordigers van de vakbonden en van de werkgevers, wensten de besturen inderdaad niet te verplichten tot iets wat ze mogelijk niet zouden kunnen betalen, namelijk een veralgemeende valorisatie voor het reeds in dienst zijnde personeel.

Vanzelfsprekend moeten de lokale besturen de genomen beslissingen motiveren in het kader van de algemene motiveringsplicht. Zoals gesteld, zullen de financiële implicaties hierbij van doorslaggevend belang zijn in om het even welke keuze die het bestuur in zijn autonomie maakt.

Ik geef nog aan dat eenieder hierover de nodige informatie kan vinden in de publicatie die mijn administratie maakte over het sectoraal akkoord 2002 onder de vorm van 'Vragen en Antwoorden'. Deze publicatie werd aan alle lokale overheden gestuurd. Ze kan ook op de webstek van de administratie geraadpleegd worden.

Wat de concrete toepassing van dit aspect van het akkoord betreft, kan ik medelen dat er tot nu toe bij mijn administratie vanuit geen enkele provincie

Van Grembergen

schorsingen binnengekomen zijn met betrekking tot de door u gesignaleerde problematiek. Het is duidelijk dat, ongeacht de provincie waarin de lokale besturen gelegen zijn, het sectoraal akkoord correct en eenduidig moet worden toegepast : de lokale besturen zijn autonoom in hun beslissing wat de valorisatie van de privé-diensten betreft en motiveren de beslissing die ze nemen.

Mocht er een schorsing binnenkomen, dan zal ik die – zoals gebruikelijk – nauwgezet onderzoeken. In dat geval zal ze getoetst worden aan het standpunt dat ik hier heb vertolkt.

De voorzitter : De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie : Mijnheer de minister, voor één keer zitten we dan toch volledig op dezelfde golflengte. Toch wil ik dit nog wat nader toelichten. We hebben onderhandeld met de vakbonden over de CAO. We hebben een en ander nagevraagd bij de provincie. De provinciale diensten hebben ons meegedeeld dat als we dit doen zoals ik u net heb meegedeeld, ze een schorsing en een vernietiging zullen doorvoeren.

Minister Paul Van Grembergen : U hebt voldoende ruggengraat aan het antwoord dat ik u heb gegeven. Mocht aan deze ruggengraat getornd worden,

en mocht de provincie West-Vlaanderen daar een ander oordeel over hebben, dan komt dat hoe dan ook op mijn tafel terecht. Ik zal oordelen in het licht van wat ik vandaag aan u heb meegedeeld.

De heer Jan Verfaillie : Het zou handig zijn indien u de diverse provincies daar proactief van op de hoogte zou brengen.

Minister Paul Van Grembergen : Dat is gebeurd.

De heer Jan Verfaillie : Dan begrijp ik niet hoe het komt dat daar iemand zit die nog zo'n kronkel maakt.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer Verfaillie, laten we uitgaan van het antwoord dat ik net heb gegeven. U weet waar u op kunt steunen. U weet dus wat de fundamenten zijn waarop u kunt handelen. Mochten zich in de verdere evolutie van dit dossier tegenstrijdigheden voordoen, dan weet u wat mijn houding als voogdijminister daarin zal zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.50 uur.*
